

הכל חייבין פרק ראשון חגיגה

1.

עין משפט
נר מצוה

כז א מיי פֿאַר מַהֲלֵי
מַהֲלֵי עַיִינֵי הַלֵּלֶה
טו סָמָה לֵאמֹר רַפְּדִי:
כח ב מיי פֿאַר מַהֲלֵי
זַכָּרִים הַלֵּלֶה יו
סָמָה עֵשֶׂן קִלְחָה:
כט ג מיי פֿאַר מַהֲלֵי
חַיִּינֵי הַלֵּלֶה ז סָמָה
עֵשֶׂן קִלְחָה:
ל ד מיי פֿאַר מַהֲלֵי
אֶחָל הַלֵּלֶה א:
לא ה מיי פֿאַר מַהֲלֵי
תַּחַת הַלֵּלֶה יוֹשֵׁעַ
יז ו מיי רַמֹּז סָקִי ג:
לב ז מיי פֿאַר מַהֲלֵי
תַּחַת הַלֵּלֶה ז:
לג ח מיי שֵׁם הֵלֵל א:
לד ט מיי שֵׁם הֵלֵל ז:
לה י ופֿאַר מַהֲלֵי י:

תורה אור השלם

1. את חת המצות תשמר בשבעה ימים; אבל מצות זמיר צריחה למועד חדש האביב כי בו יצאת ממצרים ולא יצאת יריקם;
 2. ששלו פטמים בשהו יצאה לך וכורך רגליך יצאה יצאה בפקום אשר יבחר חת המצות ואת השעועות ובהן השכות ולא יצאה את פני יריקם דברים שטו
 3. הקר גלך מביט רךך פן ישבעך שנתך;
 4. אבא ביתך בעולות אשאלם לך נהר;
- התלים טו יג

רבינו חננאל (המשך)

[illegible]

והנבחרים אין לו שיעור לא למעלה ולא למטה. הדרפניק
בירושלמי רבי זכריה בעי למה לא תנין עפר
לסוקה אפר פרה רוק בימה דס' כפור של מזורע א"ר יוסי לא איתתין
בנמתני' אלא דברים שהוא מוסף עליהן ויש בעשייתן מזוה ואלו אע"פ
שמוסף עליהן אין בעשייתן מזוה: **גמילות חסדים.** בירושלמי
הדא תימא בגופו אכל
בממונו יש לו שיעור וביקור חולים
דאין לו שיעור כלתימא גבדרים (דף
לט:) הוי בגמילות חסדים:
בסבורין אכלו לומר דיש לו
שיעור למטה. **במטה.** וסבירה
ליה כלדיק תנא בירושלמי דחשיב פאה
דיש לה שיעור למטה:

רבי יוחנן אמר ראיית פנים בעזרה. לכוין אליה^(א) בראייה אחד וזמנא מיפטר בך אס יראה ואז יביא כמו שיראה אבל ראיית פנים בקרבן יש לו שיעור דקרבן^(ב) ליה לרבי ויחנן מעה כסף וסתי כסף לאוריינתא ויחנן אינתא צירושמי דמסכת פאה ממתי^(ג) בראייה^(ד) אבל בקרבן יש לו שיעור דל"ד יוחנן מעה כסף שתי כסף לאוריינתא ועוד אמר במיילתין רבי יוחנן כדעתיא דאמר כל השיעורין הלכה למשה מסיני ואמר מעה כסף וסתי כסף לאוריינתא וריש לקיש דמוקי לה בראיית פנים צהרבו קצירא ליה כ"ר^(ה) (יהושע)

לדמור מעה כסף שמי כסף דרנצן
וכן אמר התם לא יראו פני (א) כל שהוא
אבל חכמים נתנו להם שיעור מעה
כסף שמי כסף ומיהו הש"ס
שלו לא נחית להכי אלא להך לישנא
קמא משמע דעמי למימר דמתניתין
מייירי אף צמוצד הלך לא מנאי
לאוקמי צראית קרבן דלא לא ממיחייב
כלל להביא אבל צראית פנים ממיחייב
נבוא חדא זימנא ומשם (א) והלאה
אין לו שיעור וריש לקיש אמר
דמתני' נמי צראית פנים בקרבן
דמיחייב להביא ומ"מ נרץ לומר
דקבידא ליה כרבי יהושע דפריסמי
כדי שלא יהא שיעור כלל ולאידך
לישנא דאחא זימנא בן ציוס קאמר
דלא מקבלינן (א) משום דבן תוספין כיון
דכבר נפקין אבל למחר לזיומא
אחורא מני להביא אס ירנה והא לא
פטר ליה קרא מה אני בחנם רק
בחיובא אבל אי מייתי שפיר מקבלינן
וכן משמע לישנא דלעיל דאחא ולא
אייתי בשאר יומי ולא פליג רבי יוחנן
רק דלא מיחייב לתאמי אבל אי מייתי
מקבלינן שפיר וריש לקיש לא אחותב
אלא משום דמיחייב ולא מחייב ליה
קרא ולא דמי האי יש לו שיעור
להביא דירושלמי דהם מלמטה
מייירי (א) (ודחי) הקרבן אבל הכא
קיימינן שיעור בהבאתו ואם נבוא
להשוותם יחד הא לקרבן יש לו
שיעור למטה דכאיתא דירושלמי וה"נ

מציאין

בכל יום ולהביא חטאת ואשם וכד' לוי דאמר כתוב אחד אבוא ביתך בעולות וכתוב: יען ומשני לא קשיא הא בעולות ושלמים אבוא ביתך והא דכתב הוקר רגלך בחטאות ואש

ההפאה. לא נתנה זו תורה שיעור ^(ז) ואע"פ שאין לפאה שיעור נתנו
 וזו החמיה שיעור אחת מששים: **וקן ככדורים.** ולקחת מראשית כל
 ספרי האדמה (דברים טו) ולא גאמר כמה: **והראיון.** לקמן מפרש:
האמר רבי יוחנן ככדורים היינו לפרש. האי חין לז' שיעור דקדמי
 הכא: **חין להן שיעור למעלה.** שיבא

כמה שירלה: אכל למטה יש לו
שיעור. שלא לפחות ממנה כסף כמו
ששנינו במשנתנו והיינו כסורין
דשיעור דאורייתא הוא: עד שכל
ר' אבשיא דבבי ולימ'. דבבי גדול
דבדור: ולימד שאין לו שיעור לא
למטה ולא למעלה. מן התורה: אכל
הכמים כו'. כלומר שיעור מעה
כסף וזמי כסף האמור במשנתנו
דבראיה ובחגיגה מדברי חכמים הוא:
אכל אחרו חכמים גרסינן: מאי
הבבאין. ולא תלה הרבאיה לדיהו
משמע דמי ענה דלאו השתא לאו
בדמיה משמע אלא במנות ראית
פנים: רבי יוחנן אמר ראית פנים
בעורה. כמה פעמים שהוא חפץ
בזה ומראה עצמו בעורה ואין צריך
להביא קרבן בכל ראיה וראיה
הראית פנים בקרבן. ואין להביא
קרבן על כל פעם ופעם: בעיקר
רגל. ביו"ט ראשון: בנזחים. צריך
להביא קרבן בהמה הזוחים בסבין
ולא עולת העוף שהיא נמלקת:
גאמרה חגיגה בגלגל. למאכל הדיוט:
וגאמרה ראיה לגבוה. דהא לא יראו
פני דכתיב משמע לגורר אני שואל:
חגיגה האמורה להדיוט נזחים.
של בהמה דכתיב לא ילך חלב חגי
עד בקר (שמות כג) במידי דאית
ליה חלב הקרב לגבוה קאמר: ואין
גראין חלאין. מפרש לקמן (ט) בחטאות
והשמות. שלא תחטא ותזקק להביא
מחטאת ואשם: מביא ר' זבדי
הקב"ה שקרא ישראל רעים
שגאמרו למען אחי ורעי (תהלים קכב):
ספר רב יוסף למימר כו'. דאי לאו
הכי מאי חין גראין חלאין דליק מזבל
וכוכר אי שלא יהיו חלאין עולין מזוכר
נפקא שהרי כל הזכרים צבאל זוכר:
כ"ז

יִרְאֶה מָה אֲנִי בַחֲנָם *
 * כל היכא דאתא ולא אייתי דכולי עלמא לא פליגי *
 פְּלִיגִי דאתא ואייתי רבי יוחנן דאמר ראיית פניכי
 הוא דאין לה שיעור הא לקרבן יש לה שיעור ורי
 פנים בקרבן - דאפילו קרבן נמי אין לו שיעור איתיבי
 רעך התם בחטאות ואשמות כדרכי לוי דרבי
 רגלך מבית רעך וכתוב 'אבא ביתך בעולות לא
 ואשמות כאן בעולות ושלמים תניא נמי הכי הו
 בחטאות ואשמות הכתוב מדבר אתה אומר בחטא
 אלא בעולות ושלמים כשהוא אומר אבוא ביתך ב
 הרי עולות ושלמים אמור הא מה אני מקיים ה
 בחטאות ואשמות הכתוב מדבר: ואין נראין חצא
 למימר מאן דאית ליה עשרה בנים לא ליסקו האידינא

דין הוא שיש לו שיעור בהבאמו אי בעי מייתי אי מקבלין מיניה או לא בצעורה ולא בקרבן משום שיש לה שיעור רבוי יוחסין והא חשיב פא כחמא דאמר פאה אין לה שיעור לא למעלה ולא למטה ומתוקמא

[ז] בקרבן כי פליגי בשאר ימות הרגל וכל עידן דמייתי ועייל כ"ע לא פליגי דמקבלין מניה ימות הרגל ולא אייתי ר' יוחנן אומר עייל דלא צריך לאתווי כל זמן דעייל ור' שמעון בן

(א) [צִיָּה כ:], (ב) [עִי
תוספות צ"ב קנד: ד"ה בַּרס
תוספות בכורות ד: ד"ה
חלל], (ג) [נ"ל אושעיא],
(ד) [נ"ל ודמין],

הגהות הב"ח

[illegible]

גליון הש"ס

במזרח כל היבא דאמא.
בעין זה שבת דף נ ע"א
עיינ בתוספות שם ד"ה
אלא אי אסמך:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
[א] גמרא אף אתם בחנם.
נ"ב עי' טורי אבן:

מוסף רש"י

והראיון. מפרש בגמ' דכל
נמנה דבצי לאתחזוי בעורה
בגל מתחזי ומייתי קרבן
עולת ראה וגם הקרבן אין
ישיעורא לדמים אם מרובה
אם מועט מן התורה, אבל
חכמים אמרו הראיה מעה
בספק והחגיגה שמי בספק
(חולין קלז:).

רבינו חננאל

יבירים שאין להם שיעור
תפארה הבהורים והראיון
בז' א"ר יוחנן בן
לוי אושיה ברבי ולימד
לראיון אין לו שיעור אל
אבל מעלה ללמטה. אבל
חכמים ואומרים הדריה
בסוף כסף וחגיגה שתי
הפסח. מאי הראית ר'
יוחנן אמר ראית פנים
העדר כלומר ביאתו
יציאתו כלורה כמה
עצמים אין לה שיעור.
אמר ראית פנים
הקרבן. ואמרין בעיקר
הנהגה כלומר בחלתה הנהג
העדר בואו להקביל פנים
בפניו וכל ראית [פ]